

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сагателяна Артака Бабкеновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 132¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення

Київ
28 травня 2025 року
№ 37-1(II)/2025

Справа № 3-68/2025(137/25)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровська Галина Валентинівна (голова засідання, доповідач),
Городовенко Віктор Валентинович,
Первомайський Олег Олексійович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сагателяна Артака Бабкеновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 132¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Сагателян А.Б. із клопотанням перевірити на відповідність статтям 8, 21, 22, частинам першій,

другій статті 24, частині першій статті 28, частинам першій, четвертій статті 41, частині першій статті 42, частині другій статті 61, частинам першій, третій статті 62, частині першій статті 64, частині першій статті 68 Конституції України (конституційність) частину другу статті 132¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс).

Частиною другою статті 132¹ Кодексу визначено, що:

„Перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм під час руху великогабаритними і великоваговими транспортними засобами автомобільними дорогами, вулицями або залізничними переїздами –

тягне за собою накладення штрафу в розмірі: п’ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – у разі перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм від 5% до 10% включно; однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – у разі перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм понад 10%, але не більше 20%; двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – у разі перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм понад 20%, але не більше 30%; трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – у разі перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм понад 30%“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Старший державний інспектор відділу впровадження систем автоматичної фіксації порушень Департаменту державного нагляду (контролю) за безпекою на наземному транспорті Державної служби України з безпеки на транспорті 15 липня 2024 року виніс постанову серії АА №00020620, згідно з якою встановлено, що 25 червня 2024 року о 12 год. 44 хв. за адресою: траса Н-07, км 291+793, Сумська область, автоматичний пункт фіксації адміністративних правопорушень у сфері безпеки на автомобільному транспорті зафіксував транспортний засіб IVECO TRAKKER AD380T41, д.н.з. AI6696HO,

на якому Сагателян А.Б. допустив рух транспортного засобу із перевищенням нормативних параметрів, зазначених у підпункті 22.5 пункту 22 Правил дорожнього руху України, – перевищення загальної маси транспортного засобу на 6.096% (1.585 тон) при дозволений максимальній фактичній масі 26 тон, у зв'язку з чим Сагателян А.Б. притягнуто до адміністративної відповідальності, визначеної частиною другою статті 132¹ Кодексу, та накладено стягнення у виді штрафу у розмірі 8500 грн.

Сагателян А.Б. звернувся до Бахмацького районного суду Чернігівської області з позовом до Державної служби України з безпеки на транспорті, у якому просив скасувати зазначену постанову Державної служби України з безпеки на транспорті. Ухвалою Бахмацького районного суду Чернігівської області від 29 листопада 2024 року, залишеною без змін постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 28 січня 2025 року, в задоволенні позову відмовлено. Зазначені суди послалися на статтю 14³ Кодексу, згідно з якою адміністративну відповідальність за правопорушення у сфері безпеки на автомобільному транспорті, визначені, зокрема, частиною другою статті 132¹ Кодексу, зафіксовані за допомогою засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, а також у автоматичному режимі, несе відповідальна особа, зокрема керівник юридичної особи, за якою зареєстровано транспортний засіб.

На думку Сагателяна А.Б., суть оспорюваних приписів Кодексу, які були застосовані в остаточному судовому рішенні, полягає в тому, що великогабаритними та великоваговими транспортними засобами переважно користуються або фізичні особи – підприємці або юридичні особи заради ведення власної справи. Систематичні постанови про адміністративні правопорушення надходять таким особам часто саме у зв'язку із невідповідністю вимірів, що проводять автоматичні ваги на дорозі, дійсним габаритно-ваговим показникам. Відповідальність за такі правопорушення обмежена невинувато високими штрафами. У цьому випадку порушено частину першу статті 42 Конституції України (право на підприємницьку діяльність, яке є фундаментальним для забезпечення економічного розвитку та самореалізації

громадян), адже високі штрафи, визначені частиною другою статті 132¹ Кодексу, можуть необґрунтовано обмежувати право на підприємницьку діяльність, особливо для малих підприємств, що займаються транспортними перевезеннями.

На підтвердження своєї позиції Сагателян А.Б. посилається на окремі приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України, Кодекс, а також на судові рішення у своїй справі.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Аналіз конституційної скарги та долучених до неї документів свідчить, що автор клопотання не погоджується з правозастосувальним актом – постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 28 січня 2025 року, якою залишено без змін рішення Бахмацького районного суду Чернігівської області від 29 листопада 2024 року, про відмову у задоволенні позову.

У конституційній скарзі Сагателян А.Б. вказує на неконституційність частини другої статті 132¹ Кодексу та висловлює незгоду із законодавчим установленням габаритно-вагових норм під час руху великогабаритними і великоваговими транспортними засобами автомобільними дорогами, вулицями

або залізничними переїздами, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних приписів Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Оскільки Держава Україна має право встановлювати визначені правила дорожнього руху та адміністративну відповідальність у разі їх порушення, то відповідно посилення автора клопотання на порушення прав підприємців та економічну недоцільність накладення штрафу є його власним переконанням стосовно несправедливості штрафних санкцій.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України, оцінюючи доводи суб'єкта права на конституційну скаргу, дійшла висновку, що конституційна скарга Сагателяна А.Б. не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55, абзацу першому частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сагателяна Артака Бабкеновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 132¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі пункту 4 статті 62

Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**